

Le nom par lequel vous êtes appelés

Par B. Corey Cuvelier
des soixante-dix

Ім'я, яким вас називають

Старійшина Б. Корі Кувеліє
Сімдесятник

Conférence générale d'octobre 2025

Que signifie être appelé par le nom du Christ ?

Le président Nelson a enseigné que si le Seigneur nous parlait directement, la première chose qu'il s'assurerait que nous comprenions est notre véritable identité : nous sommes enfants de Dieu, enfants de l'alliance et disciples de Jésus-Christ. Tout autre identifiant finira par nous décevoir.

J'en ai moi-même fait l'expérience quand mon fils aîné a reçu son premier téléphone portable. Avec beaucoup d'enthousiasme, il a commencé à enregistrer dans ses contacts le nom des membres de sa famille et de ses amis. Un jour, j'ai remarqué que sa mère l'appelait. Sur l'écran s'affichait le nom « Mère ». C'était un choix sensé et distingué et, je l'admets, un signe de respect envers celle qui est le meilleur parent chez nous. Naturellement, cela a éveillé ma curiosité. Quel nom m'avait-il donné ?

J'ai fait défiler ses contacts, supposant que si Wendi était « Mère », je devais être « Père ». Je n'ai pas trouvé. J'ai cherché « Papa ». Toujours rien. Ma curiosité s'est transformée en légère inquiétude. M'appelait-il « Corey » ? Non. En désespoir de cause, je me suis dit : « Nous sommes des joueurs de foot, peut-être qu'il m'a appelé 'Pelé.' » Mais je rêvais sans doute un peu. Finalement, j'ai appelé son numéro et deux mots sont apparus sur son écran : « Pas Mère » !

Frères et sœurs, par quel nom êtes-vous appelés ?

Jésus a appelé ceux qui le suivaient par de nombreux noms : disciples. Fils et filles. Enfants des prophètes. Brebis. Amis. Lumière du monde. Saints. Chacun d'eux a une signification éter-

Що означає називатися іменем Христа?

Президент Рассел М. Нельсон навчав, що якби Господь промовляв до нас напругу, то перше, що Він хотів би, аби ми усвідомили, — це нашу справжню ідентичність: що ми є дітьми Бога, дітьми завіту та учнями Ісуса Христа. Будь-які інші визначення зрештою нас підведуть.

Я зрозумів це, коли у мого старшого сина з'явився його перший мобільний телефон. З великою радістю він почав вводити у список контактів імена членів сім'ї та друзів. Якимось я помітив, що телефонувала його мама. На екрані висвітилося ім'я — «Матір». То був доречний і достойний вибір, і, маю визнати, був виявом поваги до кращого з нас, батьків, у нашій сім'ї. Звісно, мені стало цікаво. Яке ім'я він використав для мене?

Я проскролив список його контактів, вважаючи, що якщо Венді була «Матір», то я буду «Батько». Але такого імені я не знайшов. Я пошукав «Тато». І знов нічого. Моя цікавість переросла в легке занепокоєння. «Може він назвав мене «Корі»? Ні. В останній спробі, перш ніж кинути цей намір, я подумав: «Ми граємо у футбол. Може, він назвав мене Пеле». Марно сподівався. Зрештою я сам подзвонив на його телефон. І на його екрані висвітилися два слова: «Не матір»!

Брати і сестри, а яким іменем називають вас?

Ісус називав Своїх послідовників багатьма іменами. Сини і дочки. Діти пророків. Вівці. Друзі. Світло для світу. Святі. Кожне з цих імен має вічне значення і наголошує на

nelle et souligne une relation personnelle avec le Sauveur.

Mais parmi ces noms, il en est un qui s'élève au-dessus des autres, le nom du Christ. Dans le Livre de Mormon, le roi Benjamin a enseigné avec puissance :

« Il n'y a aucun autre nom donné par lequel le salut vienne ; c'est pourquoi, je voudrais que vous preniez sur vous le nom du Christ. [...] »

« Et il arrivera que quiconque fait cela se trouvera à la droite de Dieu, car il connaîtra le nom par lequel il est appelé ; car il sera appelé par le nom du Christ. »

Les personnes qui prennent sur elles le nom du Christ deviennent ses disciples et ses témoins. Dans le livre des Actes, nous lisons qu'après la résurrection de Jésus-Christ, des témoins choisis ont reçu le commandement de témoigner que quiconque croyait en Jésus, était baptisé et recevait le Saint-Esprit recevait la rémission de ses péchés. Ceux qui recevaient ces ordonnances sacrées se joignaient à l'Église, devenaient des disciples et étaient appelés chrétiens. Le Livre de Mormon décrit aussi les personnes qui croient au Christ comme étant des chrétiens et le peuple de l'alliance comme étant « les enfants du Christ, ses fils et ses filles ».

Que signifie être appelé par le nom du Christ ? Cela signifie contracter et respecter des alliances, se souvenir toujours de lui, respecter ses commandements et être « disposés à [...] être les témoins de Dieu en tout temps et en toutes choses ». Cela signifie se tenir aux côtés des prophètes et des apôtres lorsqu'ils portent le message du Christ avec sa doctrine, ses alliances et ses ordonnances, dans le monde entier. Cela signifie aussi servir autrui pour soulager la souffrance, être une lumière et apporter à tous l'espérance en Christ. Bien sûr, c'est une quête qui dure toute la vie. Le prophète Joseph Smith a enseigné : « C'est un état auquel aucun homme n'est jamais arrivé en un instant. »

Étant donné que le chemin du disciple demande du temps et des efforts bâtis « ligne sur ligne, précepte sur précepte », il est facile de se laisser prendre par les titres du monde. Ceux-ci n'ont qu'une valeur temporaire et ne suffiront jamais à eux seuls. La rédemption et les choses de l'éternité ne viennent que « dans et par l'intermédiaire du saint Messie ». Par conséquent, suivre le conseil du prophète de faire de sa vie de disciple une priorité est un choix à la fois oppor-

особистих стосунках зі Спасителем.

Але серед цих імен одне підноситься над усіма іншими — ім'я Христа. У Книзі Мормона цар Веніямин переконливо навчав:

« Не дано ніякого іншого імені, через яке приходить спасіння; отже, я б хотів, щоб ви взяли на себе ім'я Христа... »

І станеться так, що хто б не зробив це, той стане праворуч від Бога, бо він знатиме ім'я, яким його називають; бо його називатимуть ім'ям Христа ».

Ті, хто бере на себе ім'я Христа, стають Його учнями і свідками. У книзі “Дії” ми читаємо, що після Воскресіння Ісуса Христа вибрані свідки отримали наказ свідчити про те, що той, хто віритиме в Ісуса, охреститься й отримає Святого Духа, матиме прощення гріхів. Ті, хто отримав ці священні обряди, приєдналися до Церкви, стали учнями і називалися християнами. У Книзі Мормона віруючих у Христа також називали християнами і завітним народом, “дітьми Христа, Його синами і Його дочками”.

Що означає називатися іменем Христа? Це означає укладати завіти і дотримуватися їх, завжди пам'ятати Його, дотримуватися Його заповідей “бажа[ти]... бути свідками Бога в усі часи і в усьому, і в усіх місцях”. Це означає підтримувати пророків та апостолів, оскільки вони несуть послання Христа, говорячи про доктрину, завіти й обряди, по всьому світу. Це також означає служити людям і полегшувати страждання, будучи світлом і несучи усім людям надію, яку дає Христос. Звичайно ж, у цій справі ми задіяні протягом усього життя. Пророк Джозеф Сміт навчав, “що це такий стан, якого жодна людина не досягає в одну мить”.

Оскільки шлях учнівства вимагає часу і зусиль, які докладаються “рядок за рядком, приписання за приписанням”, нам легко перемкнути увагу на мирські імена. Вони мають лише тимчасову цінність і ніколи не будуть достатніми самі по собі. Викуплення і те, що є вічним, “приходить [лише] у Святому Месії і через Нього”. Тому наведена далі пророча порада зробити учнівство пріоритетом є і вчасною, і мудрою, особливо зараз, коли існує

tun et sage, surtout à une époque où tant de voix et d'influences concurrentes s'affrontent. C'est l'essence du message du roi Benjamin, qui a dit : « Je voudrais que vous vous souveniez de toujours retenir le nom [du Christ] écrit dans votre cœur, afin [...] que vous entendiez et connaissiez la voix par laquelle vous serez appelés, et aussi le nom par lequel il vous appellera. »

J'ai vu cela dans ma propre famille. Mon arrière-grand-père, Martin Gassner, a été changé à jamais parce qu'un humble président de branche a répondu à l'appel du Sauveur. En Allemagne, en 1909, les temps étaient durs et l'argent se faisait rare. Martin travaillait comme soudeur dans une usine de fabrication de tuyaux. De son propre aveu, la plupart des jours de paie se terminaient au pub pour boire, fumer et payer des tournées à ses collègues. Sa femme l'a finalement averti que s'il ne changeait pas, elle partirait.

Un jour, un collègue de Martin l'a croisé sur le chemin du pub, une brochure religieuse froissée à la main. Il l'avait trouvée par terre et a expliqué à Martin qu'il avait ressenti quelque chose de spécial après avoir lu la brochure intitulée «Was wissen Sie von den Mormonen?» qui se traduit par «Que savez-vous des mormons?» Le titre a certainement changé depuis.

Une adresse imprimée au dos était juste assez lisible pour déchiffrer l'emplacement de l'église. Elle se trouvait à une distance considérable, mais ils avaient été touchés par ce qu'ils avaient lu et ont décidé de prendre le train ce dimanche-là pour en savoir plus. Quand ils sont arrivés, ils ont découvert que l'adresse n'était pas celle de l'église qu'ils s'attendaient à y trouver, mais celle d'une entreprise de pompes funèbres. Martin a hésité, car une église dans un funérarium, cela ressemblait un peu trop à un forfait tout compris.

Mais à l'étage, dans une salle louée, ils ont trouvé un petit groupe de saints. Un homme les a invités à une réunion de témoignage. Martin a été touché par l'Esprit et a été tellement impressionné par les témoignages simples et fervents qu'il a rendu le sien. C'est là, dans cet endroit des plus improbables, qu'il a déclaré qu'il savait déjà que cela devait être vrai.

Plus tard, l'homme s'est présenté comme étant le président de branche et a demandé s'ils

так багато суперечливих голосів і впливів. Це було суттю послання царя Веніямина, коли він сказав: “Я б хотів, щоб ви не забували зберігати... ім'я [Христа] завжди записаним у ваших серцях... щоб [ви] чули і знали голос, яким вас покличуть, а також те ім'я, яким Він покличе вас”.

Я бачив це у своїй власній сім'ї. Мій прадідусь, Мартін Гасснер, змінився назавжди завдяки тому, що смиренний президент філії відгукнувся на заклик Спасителя. У Німеччині 1909 року часи були складні, і з грошима було сутужно. Мартін працював зварювальником на заводі з виготовлення труб. За його словами, більшість днів, коли він отримував зарплатню, завершувалися вживанням алкоголю, курінням і частуванням друзів у шинку. Його дружина зрештою попередила його: якщо він не зміниться, вона від нього піде.

Одного дня, по дорозі до шинку, Мартін зустрів його співробітник, який тримав у руці якусь пожмакану релігійну брошуру. Той знайшов її на вулиці і сказав Мартіну, що відчув щось особливе, коли прочитав цю брошуру з назвою Was wissen Sie von den Mormonen?, тобто —Що вам відомо про мормонів? Я переконаний, що ту назву вже змінили.

На звороті був штамп з адресою, яка ледь читалася, але була достатньо чіткою, щоб зрозуміти, де знаходиться та церква. Вона була досить далеко, але написане у брошурі зворушило їхнє серце, і вони вирішили наступної неділі поїхати туди на потязі, аби дізнатися більше. Прибувши туди, вони побачили, що за тією адресою була не церква, як вони сподівались, а будівля, в якій розміщувалося бюро ритуальних послуг. Мартін завагався, бо справді, церква у будівлі, де розміщувалося бюро поховальних послуг, була трохи схожа на акцію “два в одному”.

Але нагорі, в орендованому приміщенні, вони побачили невелику групу святих. Якийсь чоловік запросив їх на збори свідчень. Мартін відчув Духа, і його настільки вразили прості, палкі свідчення, що він теж свідчив. І, за його словами, саме там, у тому найнезвичнішому місці, він вже знав, що знайшов істину.

Після зборів чоловік представився, назвавшись президентом філії, і запитав, чи

reviendraient. Martin a expliqué qu'il vivait trop loin et qu'il n'avait pas les moyens de faire le déplacement chaque semaine. Le président de branche a simplement dit : « Suivez-moi. »

Ils ont marché jusqu'à une usine voisine où travaillait un ami du président de branche. Après une courte conversation, Martin et son ami se sont vu proposer un emploi. Ensuite, le président de branche les a conduits dans un immeuble et a trouvé un logement pour leurs familles.

Tout cela s'est passé en à peine deux heures. La famille de Martin a déménagé la semaine suivante. Six mois plus tard, ils se sont fait baptiser. L'homme autrefois connu comme un ivrogne invétéré est devenu si fervent dans sa nouvelle religion que les gens de la ville ont commencé à l'appeler, peut-être ironiquement, « le prêtre ».

Quant au président de branche, je ne peux pas vous dire son nom, son identité a été perdue avec le temps. Mais je l'appelle un disciple, un ambassadeur, un chrétien, un bon Samaritain et un ami. Son influence rayonne encore cent seize ans plus tard, et je marche dans ses pas de disciple.

Un dicton dit que l'on peut compter le nombre de pépins dans une pomme, mais pas le nombre de pommes dans un pèpin. La semence plantée par le président de branche a produit d'innombrables fruits. Il était loin de se douter que, quarante-huit ans plus tard, plusieurs générations de la famille de Martin, des deux côtés du voile, seraient scellées dans le temple de Berne, en Suisse.

Les plus grands sermons sont peut-être ceux que nous n'entendons jamais, mais que nous voyons dans les actions discrètes et modestes observées dans la vie de personnes ordinaires qui, essayant d'être comme Jésus, vont de lieu en lieu faisant du bien. Ce que ce président de branche bienveillant a fait ne faisait pas partie d'une liste de choses à faire. Il vivait simplement l'Évangile de la manière décrite dans le livre d'Alma : « Ils ne renvoyaient aucun de ceux [...] qui avaient faim, ou qui avaient soif, ou qui étaient malades, [...] ils étaient généreux envers tous, jeunes et vieux [...] hommes et femmes. » Et, un point que nous ne devons pas négliger est qu'ils n'ont renvoyé personne, « qu'ils fussent hors de l'Église ou dans l'Église ».

Ceux qui prennent sur eux le nom du Christ

вони повернуться. Мартін пояснив, що живе надто далеко і не може дозволити собі приїздити туди щотижня. Президент філії просто сказав: “Ідіть за мною”.

Вони пройшли кілька кварталів до фабрики неподалік, де працював друг президента філії. Після короткої бесіди Мартіну та його друзі запропонували роботу. Потім президент філії привів їх до багатоквартирного будинку й домовився про житло для їхніх сімей.

Усе це сталося протягом двох годин. Вже наступного тижня сім'я Мартіна туди переїхала. Через шість місяців вони охрестилися. Чоловік, раніше відомий як безнадійний п'яниця, став настільки активний у своїй новій вірі, що люди того міста почали називати його, мабуть, не так уже й доброзичливо, “попом”.

Що ж стосовно президента філії, то я не можу назвати вам його ім'я. Дані про нього загубилися в плині часу. Але я називаю його учень, посол, християнин, добрий самарянин і друг. Його вплив відчувається й досі, через 116 років, і я стою на плечах його учнівства.

“Є вислів, що ви можете порахувати насінини в яблуку, але ви не можете порахувати яблука, які виростуть з однієї насінини”. Насіння, посіяне президентом філії, принесло численні плоди. Він не міг навіть уявити, що через 48 років кілька поколінь сім'ї Мартіна з обох сторін зависи будуть запечатані у Бернському Швейцарському храмі.

Мабуть найважливіші проповіді це ті, яких ми ніколи не почуємо, але які ми бачимо в тихих, непомітних вчинках і діях, що проявляються у житті звичайних людей, які, намагаючись бути, як Ісус, ходять, добро чинячи. Те, що зробив той милосердний президент філії, не було галочкою у списку його справ. Він просто жив за євангелією, як описано у книзі Алми: “Вони не проганяли нікого... хто був би голодним, або був би спраглим, або був би хворим... вони були щедрими до всіх, до старих і молодих... до чоловіків і жінок”. І є один момент, який нам не слід ігнорувати: вони не проганяли нікого “чи то не з церкви або з церкви”.

Ті, хто взяв на себе ім'я Христа, бачать,

reconnaissent que, comme Joseph Smith l'a dit : « Un homme rempli de l'amour divin ne se contente pas d'être une bénédiction pour sa famille, mais il parcourt le monde entier, cherchant à être une bénédiction pour tout le genre humain. »

C'est ainsi que Jésus a vécu. En fait, il a tant fait que ses disciples ne pouvaient pas tout écrire. L'apôtre Jean a écrit : « Jésus a fait encore beaucoup d'autres choses ; si on les écrivait en détail, je ne pense pas que le monde même puisse contenir les livres qu'on écrirait. »

Efforçons-nous de suivre l'exemple du Christ, de faire le bien et de faire de notre vie de disciple une priorité constante, afin que chacune de nos interactions avec les autres leur fasse ressentir l'amour de Dieu et le pouvoir du Saint-Esprit qui confirme. Nous pourrions alors nous joindre à mon arrière-grand-père et à des millions d'autres qui ont déclaré, comme le disciple André : « Nous avons trouvé le Messie. »

En fin de compte, notre identité n'est pas définie par le monde. Mais notre condition de disciple est définie par les ordonnances que nous recevons, les alliances que nous respectons et l'amour que nous montrons à Dieu et à notre prochain en faisant simplement le bien. Comme l'a enseigné le président Nelson, nous sommes réellement enfants de Dieu, enfants de l'alliance, disciples de Jésus-Christ.

Je témoigne que Jésus-Christ vit et qu'il nous a rachetés. C'est lui qui a dit : « Je t'appelle par ton nom : tu es à moi ! » Au nom de Jésus-Christ. Amen.

як сказав пророк Джозеф Сміт, що “людина, сповнена любов'ю Божою, не задовольняється благословенням тільки своєї сім'ї, але прагнутиме сягнути цілого світу, прагнутиме благословити весь рід людський”.

Саме так жив Ісус. Насправді Він зробив так багато, що Його учні не змогли б це все записати. Апостол Іван написав: “Багато є й іншого, що Ісус учинив. Але думаю, що коли б написати про все те, зокрема про кожне, то й сам світ не вмістив би написаних книг!”

Прагнімо наслідувати приклад Христа, чинячи добро і роблячи учнівство пріоритетом упродовж усього нашого життя, щоб у кожній нашій взаємодії з людьми вони відчували любов Бога і стверджувальну силу Святого Духа. Тоді ми зможемо приєднатися до мого прадіда та мільйонів людей, які заявили, як апостол Андрій: “Знайшли ми Месію”.

Зрештою, наша ідентичність визначається не світом. Наше учнівство визначається обрядами, які ми отримуємо, завітами, які шануємо, і любов'ю, яку ми виявляємо до Бога та ближніх, коли просто чинимо добро. Як навчав Президент Нельсон, ми дійсно є дітьми Бога, дітьми завіту й учнями Ісуса Христа.

Я свідчу, що Ісус Христос живе і викупив нас. Він саме Той, Хто сказав: “Я покликав ім'я твоє. Мій ти!” В ім'я Ісуса Христа, амінь.